

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer.

§§ 1-9
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af Den internationale Sukkeroverenskomst af 1968.

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. XXIX) findes i tillæg A, sp. 4621, fremsættelsen i tidenden sp. 5814).

Forslaget sættes til forhandling.

Lysholt Hansen: Jeg vil allerførst gerne beklage, at vi først får forslaget til behandling her den 22. april, når man har underskrevet overenskomsten i oktober måned 1968. Jeg beklager det, fordi denne overenskomst jo skal være endeligt ratificeret 1. juli for at kunne træde i kraft. Det vil sige, at vi reelt ikke får nogen mulighed her i tinget for at behandle forslaget i et udvalg, og jeg synes faktisk, der i overenskomsten er en del ting, som nok var værd at se på, men jeg håber, ministeren kan besvare et par af de spørgsmål, jeg skal stille.

Det første spørgsmål. Overenskomsten her har jo til formål at prøve at hjælpe u-landene til bedre eksportmuligheder for deres sukker, og jeg spørger ministeren: giver denne overenskomst i virkeligheden, sådan som den nu er udformet, med alle de forbehold, der er i den, men ikke mindst med

den mangel på ratificerende lande, der er, giver den i virkeligheden nogen mulighed for, at disse u-lande overhovedet kan komme til at sælge så meget som 1 kg sukker mere? Jeg har min meget store tvivl. Denne overenskomst skulle jo have det formål at bringe balance mellem udbud og efterspørgsel af sukker på det såkaldte frie marked, og jeg kan ikke se, når alle disse mange lande holder sig udenfor, at der overhovedet bliver nogen mulighed for at skabe denne balance, eller om den u-landsstøtte, der skulle ligge i det, i virkeligheden bliver en realitet eller bare bliver en narresut.

For Danmarks vedkommende er det jo sådan, at vi er sælgerland, og af det frie markeds 8,6 mill. t har vi en effektiv kvota på 34.000 t, altså en dråbe i havet i forhold til det frie marked i det hele taget. Og så spørger jeg ministeren: det, vi er i færd med at gøre her ved at underskrive denne overenskomst og ratificere den, er det i virkeligheden ikke at hindre den eksport, som vi selv har, og overlade den til fællesmarkedslandene? Fællesmarkedslandene har jo nægtet at underskrive overenskomsten og vil altså ikke gå med til at give den støtte til u-landene, som der er tale om, og gør vi måske så ikke noget naivt ved nu at sige: all right, vi underskriver, og så overlader vi markedet for den danske eksport på de 34.000 t reelt til England? Jeg vil derfor gerne også spørge ministeren: hvor stor en andel af vor samlede eksport går til vore to hovedaftagere, nemlig Schweiz og Norge? For jeg har forstået, at Schweiz og Norge heller ikke agter at underskrive denne overenskomst, og det synes jeg er meget betænkeligt, hvis det er sådan.

Jeg har godt nok set, at man vil prøve — står der — at forhandle med disse to lande frem til juni måned, men jeg vil da gerne have klarhed over, om vi bare underskriver denne overenskomst og dermed i virkeligheden lægger disse to markeder, nemlig det norske og det schweiziske, som, så vidt jeg ved, er vore eneste aftagermarkeder, åbne for fællesmarkedet, for at fællesmarkedet med sin subsidierede sukkerproduktion, som jo også er roesukkerproduktion, simpelt hen kan overtage vort marked og vi dermed rammes på et område, hvor vi har en indtjening for dansk landbrug og også nogen beskæftigelse.